

Arrest

nr. 230 383 van 17 december 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
                      2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 19 augustus 2019 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 juli 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 november 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 december 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat E. VERSTRAETEN *loco* advocaat B. SOENEN en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissingen luiden als volgt:

1.1. Aangaande W.B.F. A. (verder: verzoeker)

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te hebben, van Turkmeense etnie te zijn en een soennitisch moslim te zijn. U bent afkomstig van de stad Mosul in de provincie Ninewa.

U werd op 5 september 1978 geboren in de Darkazliya wijk in Mosul. In 1985 verhuisde u naar de Al Sukar wijk in Mosul. U studeerde er tot het vijfde jaar middelbare school in de Makarem school. In 1991 of 1992 keerde u terug naar Darkazliya. U werkte als metaalbewerker. U deed uw dienstplicht in het Iraakse leger van 1996 tot 1999. U werkte nadien als arbeider en als metaalbewerker. Rond 1998 verhuisde u naar de Al Hadba wijk. Na de val van het Baath-regime in 2003 begon u in de bouwsector te werken. U werkte soms voor de overheid en werd hierdoor bedreigd door onbekenden.

In 2005 huwde u met S. O.Y.Y.. Jullie kregen twee zonen, A. en A., en een dochter, S..

Na de overname van Mosul door Islamitische Staat (IS) in juni 2014 vond u geen werk meer in de bouw. U verkocht sigaretten om aan de kost te komen. In juni 2015 arresteerde IS u hierom en hield u gedurende vier à vijf dagen vast. Ze sloegen u en scholden u uit. Er werd ondertussen een huiszoeking bij u thuis verricht. De IS strijders verkrachtten uw vrouw.

Nadat IS u vrijliet besloot u Mosul te verlaten. Een buurman bracht u in contact met een smokkelaar die u en uw gezin op 12 augustus 2015 van Mosul naar het Khazir-vluchtelingenkamp bracht. Op 20 november 2015 verliet u via Koerdistan Irak en ging op legale wijze Turkije binnen. Nadien trok u via de Balkanroute illegaal naar Oostenrijk, waar u aankwam op 9 december 2015. U en uw vrouw dienden er een verzoek om internationale bescherming (VIB) in. Op 25 januari 2017 werd u in Oostenrijk vader van een zoon en een dochter. Op 4 augustus 2017 namen de Oostenrijkse asiendiensten een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd vastgesteld dat u Irak verliet om economische redenen. De Oostenrijkse asiendiensten oordeelden dat u kon terugkeren naar Mosul, aangezien uw ouders, broers en zussen hier nog altijd wonen en u hier opnieuw werk als arbeider zou kunnen vinden. Ook werd er vastgesteld dat er voor u een intern vluchtalternatief voorhanden is in Bagdad. Op 22 augustus 2017 diende u beroep in tegen deze beslissing.

Op 24 februari 2018 verliet u Oostenrijk. U kwam op 26 februari 2018 in België aan en diende op 1 maart 2018 een VIB in.

U vreest bij terugkeer naar Irak vervolgd te worden door milities en groeperingen in Mosul. U vreest ook opnieuw door IS vervolgd te worden. U vreest dat uw vervolgers uw kinderen zouden ontvoeren.

U legt ter staving van uw verzoek om internationale bescherming de volgende documenten neer: uw rijbewijs (kopie), het nationaliteitsbewijs van uzelf en uw vrouw (kopie), de identiteitskaarten van uzelf, uw vrouw en uw kinderen (kopieën), uw huwelijksakte (kopie), de geboorteaktes van B. en R. (kopie), de eerste pagina's van de paspoorten van uzelf, uw vrouw, A., S. en A. (kopies), een medisch certificaat van een huisarts (origineel gezien), een aanvraagformulier voor medische beeldvorming in verband met een mogelijke hernia (origineel gezien) en een informatiebrief betreffende uw psychologische begeleiding (origineel gezien).

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend.

Er kan namelijk geen geloof worden gehecht aan uw recente herkomst uit Mosul.

Ook de door u aangehaalde vervolgingsfeiten kunnen niet leiden tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Uw algemene geloofwaardigheid wordt bovendien aangetast doordat u niet de waarheid hebt verteld over uw documenten, uw familienetwerk in Irak en uw asielprocedure in Oostenrijk.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012, §§ 65-68; EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een **verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie NPO, p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

U blijkt namelijk niet in Mosul te hebben verbleven in de periode voorafgaand aan uw vertrek uit Irak. U slaagt er vooreerst niet in geloofwaardige verklaringen af te leggen over de bezetting van Mosul door IS. Zo weet u niet welke Arabische stammen in Mosul eerder pro- en contra-IS waren (NPO, p. 8). Dat u niet weet welke stammen IS steunden en welke zich tegen hen verzetten, is opvallend te noemen daar u toch meer dan een jaar onder IS bewind in Mosul verbleef. Hoewel IS erin slaagde verdeeldheid te zaaien binnen vele stammen, is het welbekend dat bepaalde soennitische stammen positief stonden ten aanzien van de komst van IS naar Mosul, terwijl andere stammen zich actief hebben verzet tegen de opkomst van IS. Dat u hierover niets weet te vertellen doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van het feit dat u onder IS in Mosul zou hebben verbleven. U weet bovendien niets over de leiders van IS in Mosul. Zo weet u niet wie de gouverneurs van IS in Mosul waren (NPO, p. 21).

Gevraagd naar Hassan Saeed Al Jabouri en Shakir Al Hamdani, beiden gouverneurs van Mosul die gedood werden in luchtaanvallen, kent u deze namen niet (NPO, p. 21). Gevraagd om een naam van een IS leider in Mosul te noemen, blijkt dat u er geen enkele kent (NPO, p. 23). Dat u geen enkele persoon van IS kan noemen, die een leidinggevende functie zou hebben vervuld in Mosul, maakt het niet geloofwaardig dat u werkelijk onder het bewind van IS in Mosul hebt gewoond. U wordt ermee geconfronteerd dat de inwoners van Mosul toch over de mensen van IS moeten hebben gesproken, maar u verklaart hierop dat u niet weet wat de mensen hierover zeggen (NPO, p. 31). Wanneer er wordt aangedrongen verklaart u enkel dat niemand die mensen wou. Er wordt u een derde keer gevraagd om te vertellen wat mensen erover zeiden, waarop u beweert dat mensen er niets over zeiden omdat ze vreesden gedood te worden door IS (NPO, p. 32). U slaagt er dus niet om informatie te geven over de IS-strijders in Mosul en u kan ook niet weergeven wat de bevolking over IS vertelde. Nochtans was de komst van IS naar Mosul een enorme omwenteling die het leven in Mosul volledig op zijn kop zette. Dat er onder de inwoners van Mosul niet zou zijn gesproken over de IS strijders, die vaak uit andere regio's van Irak of het buitenland kwamen en plots alles in de stad bepaalden, is dan ook niet aannemelijk.

U legt ook incoherente verklaringen af over een school die recent vlakbij uw huis in Mosul zou zijn gebouwd. U verklaart eerst dat ze "nu" een school aan het bouwen zijn op de hoek naast de Ghofran moskee, waar u regelmatig ging bidden. Wanneer er simpelweg gevraagd wordt om te verduidelijken of u met "nu" het moment van het onderhoud bedoelt of toen u in Irak was, antwoordt u plots dat u heel veel vergeet en het niet meer weet (NPO, p. 9). Dat u zelf niet weet wat u met "nu" bedoelt is in het geheel onbegrijpelijk. De vraag wordt dus opnieuw gesteld waarop u onsamenhangend reageert. U zegt eerst dat u het zich niet herinnert en dan dat ze de school aan het bouwen waren, en meteen daarna verklaart u dat ze nog niet bezig waren. Gevraagd naar uw bron van informatie over deze school herhaalt u drie keer dat u het zich niet herinnert en dan zegt u dat u het niet weet (NPO, p. 10). Het is niet logisch dat u te weten zou komen dat ze een school zijn beginnen bouwen nadat u Irak verliet maar dat u niet weet hoe u hierachter kwam. Hiermee geconfronteerd verandert u uw verklaringen en zegt u dat de school al gebouwd was toen u het land verliet. De staat had deze volgens u gebouwd. U weet niet hoe de school heet (NPO, p. 10). Uw verklaringen over deze school dichtbij uw huis zijn zeer incoherent. Indien u werkelijk in Mosul aanwezig was bij de komst van IS zou u eenduidige verklaringen kunnen afleggen over het feit of er op dat moment reeds een nieuwe school af was, of dat deze nog steeds gebouwd werd, of dat de constructie pas begon toen u Mosul verliet.

Uw vrouw legt daarenboven incoherente verklaringen af over de scholen in Mosul onder IS. Eerst zegt ze dat de scholen onder IS toe waren, en dan vlak erachter dat ze rare dingen aan de kinderen leerden op school, zoals tellen met kogels (NPO 18/11954B, p. 15), wat uiteraard niet kan als de scholen toe waren. Gevraagd naar verduidelijking zegt uw vrouw nogmaals dat de scholen toe waren. Wanneer er dan gevraagd wordt waar IS dan die rare dingen aan de kinderen aanleerde zegt ze plots dat ouders onder IS-bezetting wel eerst hun kinderen naar school stuurden en daarna niet meer. Ze weet niet wanneer de scholen sloten. Gewezen op de incoherentie van haar verklaringen over scholen die enerzijds toe zijn en anderzijds rare dingen aan de kinderen leren, antwoordt uw vrouw vaag en naast de kwestie: "er waren geen scholen, ik heb mijn zoon niet meer naar school gestuurd". Na veel doorvragen zegt uw vrouw uiteindelijk dat de scholen in Mosul maar ongeveer twee maanden openbleven na de komst van IS, maar dat er in die periode wel veranderingen waren zoals de komst van andere leerkrachten (NPO 18/11954B, p. 16). Uit voorgaande blijkt dat uw vrouw geen eenduidige en gedetailleerde verklaringen aflegt over een belangrijk aspect van het dagdagelijkse leven in Mosul, het onderwijs. Met name voor een gezin met jonge kinderen, waarvan er één schoolliep in Mosul voor de komst van IS (NPO 18/11954B, p. 15), kan er verwacht worden dat jullie goed op de hoogte zijn van de onderwijssituatie onder IS.

Opvallend is ook dat u verklaart dat vooral soldaten en politieagenten Mosul verlieten bij de inval van IS. U zegt dat de andere mensen in Mosul bleven en dat degenen die toch vluchtten werden teruggestuurd door de Koerden (NPO, p. 20). Nochtans blijkt uit de beschikbare informatie dat duizenden inwoners Mosul verlieten, en in eerste instantie in de Koerdische Autonome Regio (KAR) werden binnengelaten. Enkel aan alleenstaande mannen of mensen zonder familie in Koerdistan werd de toegang ontzegd. U en uw familie behoren niet tot deze groep, daar de oom van uw vrouw in Dohuk woont. Een groot deel van de bevolking van Mosul vluchtte in tegenstelling tot wat u verklaart wel weg uit de stad tijdens de inname door IS.

Ook is het weinig aannemelijk dat u bij uw vertrek uit Mosul in 2015 geen checkpoints van IS zou zijn tegengekomen (NPO, p. 23). In 2015 was het immers voor inwoners van Mosul reeds verboden om de stad te verlaten. Ook uw vrouw verklaart dat jullie geen checkpoints zijn tegengekomen. Geconfronteerd met het feit dat dit verbazend is zegt zij dat de smokkelaar een andere weg nam via de woestijn (NPO 18/11954B, p. 18). Het is onwaarschijnlijk dat u Mosul, een bezette stad waaruit vertrek verboden is, zonder enige controle kon verlaten en dit door simpelweg een kleine weg te nemen. De verklaringen van u en uw vrouw over jullie schijnbaar probleemloze vertrek uit Mosul ondermijnen dan ook verder de geloofwaardigheid van jullie verblijf in Mosul onder IS-bezetting.

U en uw vrouw weten wel via welke wijken de inval van IS in Mosul gebeurde (NPO, p. 20; NPO 18/11954B, p. 15) maar het valt op dat jullie dit op dezelfde manier en met vermelding van precies dezelfde details (explosie in de Pepsi fabriek, waarna het leger vluchtte en Mosul in handen was van IS) vertellen, waardoor het ingestudeerd overkomt. U kent ook de namen van enkele officieren van het Iraaks leger die op het moment van de inval in Mosul aanwezig waren en waar er gevechten in Ninewa plaatsvonden (NPO, p. 21-22). U bent ook op de hoogte van de preek van Abu Bakr Al Bagdadi in de Nuri-moskee, omdat u dit op televisie zag (NPO, p. 31). De door u gegeven informatie is echter welbekend (wat wordt bevestigd door het feit dat u de preek in de Nuri-moskee zelf kent van op televisie) en kan niet compenseren voor het feit dat u en uw vrouw slechts gebrekkige informatie konden geven over het leven onder IS.

Uit de ongeloofwaardigheid van uw recent verblijf in Mosul volgt ook automatisch dat de door u aangehaalde reisweg niet geloofwaardig is. Dit wordt bevestigd door uw verklaringen.

Ten eerste verklaart u, wanneer er gevraagd wordt om details te geven over het voertuig waarin u Mosul verliet, dat het om een personenwagen ging. Het was geen pickup, taxi of bus (NPO, p. 31). Uw vrouw weigert op deze vraag te antwoorden en zegt dat het een kleine auto was maar weet niet of het een pickup-wagen was. Ze wordt erop gewezen dat het verschil tussen een gewone personenwagen en een pickup erg duidelijk is en dat het vreemd is dat ze zich dit niet herinnert, maar ze houdt vol dat ze het zich niet herinnert (NPO 18/11954B, p. 19). Het gebrek aan details in de verklaringen van uw vrouw over een zeer ingrijpend moment, met name het risicovolle vertrek uit het door IS bezette Mosul, doen vermoeden dat zij geen specifieke informatie wou of kon geven om tegenstrijdige informatie met uw verklaringen te voorkomen.

Ten eerste stemmen de verklaringen die u in Oostenrijk aflegde over uw reisweg in het geheel niet overeen met wat u in België verklaarde. Er kan met name geen geloof worden gehecht aan het feit dat u in Khazir-kamp hebt verbleven. U verklaarde namelijk in Oostenrijk dat u Mosul op 12 augustus 2015 verliet richting Bagdad. Daar verbleef u één nacht waarna u naar de woning van uw schoonbroer in Dohuk ging, waar u verbleef tot uw vertrek uit Irak op 20 november 2015. U verbleef drie maanden zonder problemen in Dohuk, maar vertrok omdat er geen werk was (beslissing Oostenrijk, p. 9-10). U hebt dus helemaal geen verblijf in een vluchtelingenkamp vermeld in Oostenrijk. Uw verklaringen in Oostenrijk zijn dus geheel anders dan uw verklaringen in het kader van de Belgische asielprocedure, waardoor er bevestigd wordt dat er geen geloof kan worden gehecht aan de omstandigheden waarin u Irak zou hebben verlaten. Dat u niet in Khazir-kamp hebt verbleven is al voldoende duidelijk ten gevolge van de tegenstrijdigheden met uw verklaringen in Oostenrijk, maar wordt verder bevestigd door het feit dat u geen enkel document neerlegt dat uw verblijf in Khazir-kamp kan staven (NPO, p. 23).

Uit wat voorafgaat blijkt dat u uw beweerde verblijf in de stad Mosul, gelegen in de provincie Nineva, niet aannemelijk maakt, waardoor evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de feiten die u er zou hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vlucht uit Irak.

Hoewel bovenstaande voldoende aantoont dat de door u aangehaalde vervolgingsfeiten niet geloofwaardig zijn, blijkt ook nog eens uit uw verklaringen dat er geen geloof kan worden gehecht aan deze feiten.

Vooreerst hebt u in Oostenrijk compleet andere verklaringen afgelegd over de redenen voor uw vertrek uit Irak. U verklaarde er namelijk dat u Mosul verliet omdat IS u meermaals met de dood bedreigde omdat u weigerde met hen te strijden (beslissing Oostenrijk, p. 3). U beweerde ook dat IS uw huis had geconfisqueerd en huur van u eiste. U hebt deze huur betaald maar werd uiteindelijk toch uit het huis gezet (beslissing Oostenrijk, p. 9-10).

U verklaarde in Oostenrijk nadien echter ook meermaals dat u en uw familie in Irak geen persoonlijke bedreigingen of vervolgingen hebben ondergaan (beslissing Oostenrijk, p. 10-11, p. 55-57). U haalde economische motieven aan betreffende uw vertrek uit Irak (beslissing Oostenrijk, p. 8, p. 57-58) en verklaarde u niet te kunnen terugkeren naar Irak omdat er geen werk is (beslissing Oostenrijk, p. 12).

Deze verklaringen stemmen niet overeen met de problemen die u in België aanhaalde, met name uw arrestatie omwille van sigarettenverkoop. De duidelijke tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen in België en Oostenrijk over de door u ondergane vervolging bevestigt de ongeloofwaardigheid van deze vervolgingsfeiten.

Ook uw verklaringen in België op zich zijn dermate onwaarschijnlijk dat het duidelijk is dat de door u aangehaalde vervolgingsfeiten niet plaatsvonden. U verklaart namelijk dat u niet meer moest werken toen IS Mosul binnenviel, omdat u in de bouwsector had gewerkt en thuis een goed bedrag had. U had een goede financiële situatie en had thuis \$9500 liggen (NPO, p. 14, 26). Dat u dan het risico zou nemen om sigaretten te verkopen, terwijl dit verboden is door IS en u er geen inkomen mee kon verdienen, enkel wat zakgeld (NPO, p. 26), is niet logisch en dus ook niet geloofwaardig. Uw vrouw verklaart bovendien dat ze van uw familie te weten kwam dat u gearresteerd was toen ze naar hun huis ging om u te zoeken. Ze weet niet hoe lang ze al wisten dat u gearresteerd was of van wie ze het wisten en heeft het ook niet gevraagd (NPO 18/11954B, p. 12). Het is echter niet aannemelijk dat uw familie zou weten dat u opgepakt bent door IS, en uw vrouw hier niet van spontaan op de hoogte zou stellen, noch dat ze niet meer details zou vragen over hoe uw familie informatie kreeg over uw arrestatie. Het is ook niet geloofwaardig dat uw vrouw niet weet of uw familie u is gaan zoeken bij IS (NPO 18/11954B, p. 14). De verkrachting van uw vrouw is een gevolg van uw arrestatie omwille van de sigarettenverkoop. Aangezien er aan deze feiten geen geloof wordt gehecht, kan er ook aan de vervolging die uw vrouw onderging ten gevolge van uw arrestatie geen geloof worden gehecht. Het is trouwens ook niet duidelijk wat u – zelfs al zou er ook maar enig geloof kunnen worden gehecht aan de door u aangehaalde feiten – nog van IS zou vrezen in Irak, daar zij voor het overgrote deel verdreven zijn uit het land.

Het is bovendien ook niet geloofwaardig dat uw neef door IS werd ontvoerd en vermoord. U legt hier tegenstrijdige verklaringen over af. U vertelt met name dat uw tante u de dag na de verdwijning van A. zei dat hij gearresteerd was in de Kahira-wijk (NPO, p. 29) en daarna beweert u dat ze pas een paar dagen later concludeerden dat hij door IS gearresteerd was, omdat ze zijn lege auto hadden teruggevonden (NPO, p. 30). Gewezen op het feit dat het niet klopt dat u eerst verklaart dat ze u de dag na zijn verdwijning al zeiden dat hij gearresteerd was en nadien dat ze na dagen zoeken pas de auto vonden en deze conclusie trokken, reageert u dat ze eerst dachten dat hij misschien een auto-ongeluk had gehad, wat de tegenstrijdigheid enkel bevestigt (NPO, p. 30). Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat uw neef is verdwenen maar is er geen duidelijk aanwijzing dat IS hem werkelijk ontvoerd en/of vermoord heeft.

Ook aan uw verklaringen over de bedreigingen die u vóór de komst van IS naar Mosul zou hebben ontvangen, kan geen geloof worden gehecht. U hebt deze vooreerst niet vermeld in Oostenrijk. Zowel u (NPO, p. 15, p. 23-24) als uw vrouw (NPO 18/11954B, p. 8-9) leggen bovendien zeer vage verklaringen af over de identiteit van de personen die u bedreigden toen u bouwvakker was. Uw vrouw weet bovendien slechts zeer weinig over de bedreigingen die u door uw werk zou hebben gehad, zo weet ze niet wanneer u de laatste keer werd bedreigd, of u nog bedreigd werd na de komst van IS, en hoeveel telefonische bedreigingen u hebt gehad (NPO 18/11954B, p. 9). U verklaart dat ze u \$ 10.000 vroegen, maar ze zeiden u zelfs niet aan wie u dat moest geven (NPO, p. 15), wat niet waarschijnlijk is. Daarenboven werd u niet meer bedreigd toen u stopte met uw werk als bouwvakker en kan niet echt verklaren waarom ze u nog zouden bedreigen nadat u gestopt bent met uw werk voor de staat. U hebt evenmin indicaties dat de mensen die u bedreigden nog in Mosul aanwezig zijn (NPO, p. 24).

U haalt ook aan dat u Turkmeens bent en dat Turkmenen in Mosul als minderheid gediscrimineerd worden. Gevraagd naar concrete discriminatie die u hebt beleefd, zegt u eerst dat u de bedreigingen die u zou hebben gehad als bouwvakker als discriminatie beschouwd maar zegt daarna dat u niet weet of die bedreigingen het gevolg waren van uw Turkmeense achtergrond. Sowieso verklaart u zelf dat anderen niet aan u kunnen merken, uiterlijk of anders, dat u Turkmeens bent (NPO, p. 30). Uw moedertaal is daarenboven Arabisch en u spreekt maar een paar woorden Turkmeens. Ook uw ouders spreken enkel Arabisch. U hebt altijd tussen Arabieren gewoond (NPO, p. 3-4). Uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat, hoewel uw voorouders misschien een Turkmeense achtergrond hadden, u feitelijk altijd als Arabier hebt geleefd en door anderen als Arabier wordt beschouwd.

Dat u als Turkmeen vervolging zou moeten vrezen, is daarom niet aannemelijk. Het is trouwens opvallend dat u beweert niet te weten of uw moeder Turkmeens of Arabisch is en van welke stam ze is. Straffer nog, u weet niet of uw vrouw Turkmeens of Arabisch is en weet niet van welke stam uw schoonfamilie is. U denkt dat het misschien Aghawat is (NPO, p. 7), wat door uw vrouw tijdens haar persoonlijk onderhoud bevestigd werd, alsook dat zij van Arabische etnische afkomst is (NPO 18/11954B, 3).

Naast de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen over uw herkomst en de door u ondergane vervolging, stelt het CGVS vast dat uw algemene geloofwaardigheid aangetast wordt door ongeloofwaardige verklaringen over uw documenten, uw familie en schoonfamilie en uw asielprocedure in Oostenrijk.

Er bestaan ten eerste duidelijke aanwijzingen dat u de paspoorten van u en uw gezin verbergt. Vooreerst legt u tegenstrijdige verklaringen af over de reden waarom u deze paspoorten niet neerlegt. In Oostenrijk verklaarde u dat u de paspoorten tijdens de overtocht van Turkije naar Griekenland verloor (Erstbefragung nach AsylG, p. 4). Tijdens het persoonlijk onderhoud in België beweerde u echter dat de smokkelaar uw paspoort in beslag nam in Izmir (NPO, p. 18, 28). Deze duidelijk tegenstrijdige verklaringen over de wijze waarop u de paspoorten hebt verloren doen afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid en wekken vermoedens dat u wel nog over de paspoorten beschikt maar deze niet neerlegt omdat u iets probeert te verbergen. U legt wel kopieën neer van de eerste pagina's van de paspoorten van uw familie. U legt echter geen coherente verklaringen af over de redenen waarom u deze niet hebt neergelegd bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Eerst verklaart u dat u deze afgeprint hebt in Turkije. Daarna spreekt u zich tegen en zegt u dat u ze niet meehad bij het interview bij DVZ omdat u ze toen nog niet afgeprint had. Wanneer u gewezen wordt op deze ongerijmdheid zegt u enkel dat u ze hebt afgeprint in Hasselt en een foto hebt op uw GSM (NPO, p. 18), wat de tegenstrijdigheid niet verklaart. Op de vraag of u geen kopieën hebt van de andere pagina's van uw paspoort reageert u met een incoherente uitleg. U zegt dat u nooit een GSM had en dat uw vrouw foto's trok van het paspoort in Turkije, en u beeldt dit zelfs uit (NPO, p. 32). Dit is niet alleen geen antwoord op de vraag, het klopt ook helemaal niet want u gaf eerder wél aan voordien in het bezit van een GSM te zijn geweest. Vlak nadien corrigeert u zich en zegt u dat u bedoelde dat het over het paspoort gaat dat u voordien nooit had gehad, niet de GSM (NPO, p. 32). Ook dit is geen antwoord op de vraag of u al dan niet kopieën hebt van de andere pagina's van uw paspoort. Uw onsamenhangende verklaringen over het al dan niet bezitten van kopieën van uw gehele paspoort vormen een bijkomende aanwijzing dat u uw paspoort en/of informatie betreffende uw paspoort probeert te verbergen.

Aanvullend dient erop gewezen te worden dat uw uitleg over de wijze waarop u aan paspoorten en identiteitskaarten voor u en uw gezin geraakte niet geloofwaardig is. U verklaart namelijk dat een Koerd, die u had leren kennen in Khazir-kamp, dit tegen betaling voor u regelde (NPO, p. 26-27). Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw verblijf in Khazir-kamp is ook deze verklaring over de wijze waarop u de documenten verkreeg niet geloofwaardig.

De verklaringen van u en uw vrouw over jullie families, die nog in Mosul zouden verblijven, zijn ook niet geloofwaardig. Beiden verklaren jullie niets te weten over jullie ouders, broers en zussen en ook geen poging te hebben gedaan om iets over hen te weten te komen. Gezien de bezetting door IS, de vele gevechten in Mosul en de ten tijden van het gehoor reeds geslaagde herovering van Mosul door de Iraakse regeringstroepen is dit op zijn minst opvallend te noemen. Deze gebeurtenissen zouden logischerwijze toch tot bezorgdheid van jullie kant over het lot van jullie families leiden. U verklaart echter dat u sinds uw vertrek uit Irak in 2015 geen contact meer hebt gezocht met uw familie omdat dit geen zin heeft, omdat u niet eens weet waar ze zijn. U hebt niet geprobeerd de tracingdienst van het Rode Kruis in te schakelen en verklaart dat dit komt omdat u eerst uw zaken in orde wil brengen. U zit in een opvangcentrum, u bent depressief en bent bezig met uw Dublin-procedure (NPO, p. 12). Uw antwoorden volstaan helemaal niet om te verklaren waarom u geen enkele poging zou hebben gedaan om contact te zoeken met uw familie. Nadien spreekt u trouwens zichzelf tegen en zegt u dat u na de val van Mosul wel vragen stelde over uw familie aan mensen maar dat ze u geen pijn willen doen. Uw verklaringen hierover overtuigen echter niet, want eerst spreekt u over mensen in het meervoud en nadien blijkt het over één vriend te gaan. Van hem beweert u eerst niet te weten of hij in Mosul zit of niet, maar nadien blijkt hij Duitsland te wonen (NPO, p. 13). Als conclusie kan gesteld worden dat uw verklaringen over het totaal gebrek aan informatie over uw familie niet geloofwaardig zijn. Hetzelfde geldt voor de verklaringen van uw vrouw. Ook zij verklaart niet te hebben geprobeerd contact te zoeken met haar familie, die ook allemaal in Mosul achterbleven.

Hoewel ze zegt heel graag iets van hen te willen weten, heeft ze niets ondernomen. Ze beweert dat dit is omdat jullie nog geen stabiliteit hebben verworven op het vlak van jullie verblijf en psychische problemen hebben (NPO 18/11954B, p. 6). De verklaringen van u en uw vrouw over het totaal ontbreken van enig contact met jullie families in Irak kunnen niet overtuigen. Zeker nadat IS in juli 2017 werd verdreven uit Mosul, ontstonden er voor jullie mogelijkheden om minstens te proberen contact op te nemen met jullie families. Dat jullie in Europa nog geen stabiliteit hebben gevonden is geen aannemelijke reden waarom jullie geen poging hebben ondernomen om zich te informeren over het welzijn van jullie familie. Aangezien jullie verklaringen over de redenen van het in het ongewisse verkeren over jullie familie niet geloofwaardig zijn, lijkt het erop dat jullie iets pogen te verbergen betreffende jullie familiaal netwerk in Irak. Het valt bovendien op zowel u als uw vrouw het nalieten te vermelden dat zij een oom heeft in Dohuk, iets wat jullie in Oostenrijk wel hebben verteld (zie supra). Bovenstaande doet afbreuk aan de algemene geloofwaardigheid van uzelf en uw vrouw. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt laat u bovendien niet toe om op basis van uw verklaringen op een correcte wijze tot een inschatting te komen van het werkelijk familiaal netwerk waarop u in Irak kan steunen. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot uw familienetwerk in Irak, verhindert u het CGVS dan ook te beoordelen of en waar u in staat is om zich bij een terugkeer naar Irak, te vestigen. Hieruit volgt dat zelfs als er geloof was gehecht aan uw recente herkomst uit Mosul, u niet toelaat de redelijkheid van een intern vestigingsalternatief na te gaan en u weigert aldus de noodzakelijke medewerking te verlenen bij de beoordeling van uw mogelijkheden tot hervestiging.

Daarenboven hebt u in Oostenrijk verklaard dat u een oom hebt aan vaderszijde die in België verblijft (beslissing Oostenrijk, p. 8). Dit hebt u nagelaten te vermelden bij uw VIB in België. Nochtans werd er u tijdens het persoonlijk onderhoud expliciet gevraagd of u familie in België of Europa hebt, waarop u ontkennend antwoordde (NPO, p. 12). Ook uw vrouw vermeldde deze oom niet toen er haar gevraagd werd naar familie in België of Europa (NPO 18/11954B, p. 6). Het verbergen van een netwerk in België doet opnieuw afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid en wekt vermoedens dat u bepaalde zaken probeert te verdoezelen door een onderzoek van u gelinkte familieleden te verhinderen.

Een aanvullend element dat uw algemene geloofwaardigheid verder op de helling zet is het feit dat u slechts de eerste twee pagina's van de beslissingen van uzelf en uw gezin betreffen jullie VIB in Oostenrijk neerlegt. Uit de documenten blijkt echter dat de beslissing die u ontvangen hebt 23 pagina's lang is. Eerst probeert u vol te houden dat u enkel over de twee eerste pagina's van de beslissing beschikt. Wanneer er wordt aangedrongen geeft u toe dat u de andere 21 pagina's wel had ontvangen, maar beweert u deze te hebben weggegooid. U weet niet waarom u dit deed. Vlak daarna zegt u verrassend genoeg en compleet incoherent weer dat u enkel de twee pagina's hebt ontvangen. U wordt gewezen op het gebrek aan samenhang in uw verklaringen over de Oostenrijkse beslissing waarop u zegt dat het andere documenten waren die u had weggegooid. U beweert dat als u wist dat de Oostenrijkse beslissing belangrijk was voor de Belgische asieldienst, u deze wel zou hebben meegenomen. U stelt nooit een verklaring te hebben gehad voor uw negatieve beslissing in Oostenrijk (NPO, p. 6). Bovenstaande wijst er duidelijk op dat u de beslissing die u in Oostenrijk kreeg probeert te verbergen, en bijgevolg ook de verklaringen die u er deed alsook de redenen waarom uw VIB er geweigerd werd. Aanvullend wordt er ook nog op gewezen dat u tijdens het gehoor eerst nog een poging deed om te ontkennen dat u een VIB in Oostenrijk had gedaan en beweerde dat u alleen vingerafdrukken had gegeven (NPO, p. 6), en dit terwijl u er een gehele asielprocedure doorliep en zelf een deel van uw negatieve beslissing neerlegde.

U laat bovendien na de waarheid te vertellen over uw asielprocedure in Oostenrijk. U verklaarde nochtans tijdens het onderhoud eerst dat u in Oostenrijk hetzelfde had verklaard als in België. Enkel over de verkrachting van uw vrouw hebt u in Oostenrijk uit schaamte niet verteld (NPO, p. 18). Uit bovenstaande blijkt echter dat u in Oostenrijk helemaal andere verklaringen hebt afgelegd. U bent zich hier goed van bewust, want wanneer er wordt doorgevraagd over het interview in Oostenrijk zegt u dat u in Oostenrijk de tolk niet verstond en dat het interview heel snel was. U zegt dat u er niet even eerlijk was als in België. Waarover u dan andere verklaringen in Oostenrijk zou hebben afgelegd, beweert u zich eerst niet te herinneren en nadien zegt u terug dat het enkel over de verkrachting van uw vrouw was. Daarenboven verklaart u dat u in Oostenrijk niet in beroep ging tegen uw beslissing omdat u niet wist dat beroep bestond (NPO, p. 19). Uit de uit Oostenrijk ontvangen informatie blijkt echter dat u wel degelijk op 22 augustus 2017 beroep indiende tegen uw negatieve beslissing. Uw Oostenrijkse asielprocedure werd echter op 23 maart 2018 stopgezet omdat uw verblijfplaats ongekend was voor de Oostenrijkse autoriteiten. Uit bovenstaande blijkt dat u geen eerlijke verklaringen aflegt over uw asielprocedure in Oostenrijk, wat uw algemene geloofwaardigheid nog verder aantast.

Samenvattend blijkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw recent verblijf in Mosul, en bijgevolg ook niet aan de vervolgingsfeiten die u aanhaalt. Ook uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat de door u beweerde vervolging niet geloofwaardig is. Ook hebt u nagelaten de waarheid te vertellen over uw reisroute, uw familiaal netwerk, uw asielprocedure in Oostenrijk en uw documenten. Door deze cumulatieve elementen is uw algemene geloofwaardigheid in aanzienlijke wijze aangetast.

Er dient dan ook te worden vastgesteld dat ten aanzien van u noch een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet betwist dat u over de Iraakse nationaliteit beschikt en oorspronkelijk afkomstig bent uit Mosul, noch dat u daar geboren en getogen bent. Het is evenwel een feit van algemene bekendheid dat vele Irakezen binnen Irak verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland) en doorheen hun levensloop op duurzame wijze in meerdere regio's van Irak hebben verbleven. De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de meest recente plaats van eerder verblijf of de meest recente regio van herkomst.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Irak regionaal significant verschillend is (zie **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), en het gegeven dat vele Irakezen binnen Irak om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Iraakse nationaliteit of de algemene situatie in uw oorspronkelijke regio van herkomst, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Irak.

De nood aan subsidiaire bescherming moet immers in de eerste plaats getoetst worden aan de meest recente plaats van waar u voorafgaand aan uw vertrek uit Irak feitelijk en duurzaam verbleven heeft, en dus niet ten aanzien van de plaats(en) waar u ooit in het verleden verbleven heeft, maar waar u (al dan niet op vrijwillige basis) de banden mee verbroken heeft. Immers, indien blijkt dat u vóór uw vertrek uit Irak geruime tijd in een andere regio dan uw oorspronkelijke regio van herkomst verbleven heeft, zich er gevestigd heeft of er een duurzaam verblijf heeft gekend, dan dient deze regio bestempeld te worden als de relevante regio van herkomst die het ijkpunt moet vormen bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Er kan in voorkomend geval immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat deze regio, en niet uw geboorteregio, uw regio van bestemming zal zijn bij een eventuele terugkeer naar Irak (zie **EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/EU)- A judicial Analysis- december 2014**, pag. 25-26, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,LEGALPOLICY,,,5a65c4334,0.html>). Bovendien bent u er hoe dan ook toe gehouden om duidelijkheid te verschaffen over uw opeenvolgende verblijfplaatsen binnen Irak, zelfs al betreft het plaatsen waar u niet noodzakelijk op een duurzame wijze verbleven heeft, dit opdat het CGVS minstens op correcte en betrouwbare wijze kan bepalen of één van deze plaatsen van eerder verblijf in uw hoofde desgevallend als een veilig, toegankelijk en redelijk intern vestigingssalternatief kan worden aangemerkt.

Het spreekt dan ook voor zich dat al uw eerdere verblijfplaats(en) vóór uw beweerde vertrek uit Irak, en de omstandigheden waarin u er verbleven heeft wezenlijke aspecten betreffen bij het beantwoorden van de vraag of u een nood aan subsidiaire bescherming kan doen gelden.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u vóór uw komst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw plaatsen van eerder verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u een nood heeft aan subsidiaire bescherming. Rekening houdend met de hierboven geschetste Iraakse context, en de vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat u tot uw beweerde datum van vertrek in Mosul heeft verbleven, kan er namelijk van uitgegaan worden dat u elders, hetzij in Irak, hetzij in een derde land, bescherming heeft gevonden. Bijgevolg kan er in uw hoofde niet besloten worden tot een nood aan bescherming zoals bepaald in art. 48/4, § 2 onder c van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw (opeenvolgende) verblijfplaatsen binnen en buiten Irak, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Zoals supra besproken, zijn er duidelijke indicaties dat u uw origineel paspoort en dat van uw familieleden verbergt. Deze paspoorten zijn bovendien afgegeven in Dohuk en kunnen dus geenszins uw recente herkomst uit Mosul staven. De identiteitskaarten van u en uw familieleden zijn allen afgegeven in oktober 2015 en hebt u dus laten vervaardigen na uw vertrek uit Mosul. U hebt hier een vage uitleg voor, met name dat u nieuwe identiteitskaarten met een veiligheidsstempel om de paspoorten te kunnen aanvragen (NPO, p. 27-28). De identiteitskaarten kunnen evenmin uw recente herkomst uit Mosul kracht bijzetten. Er werd ook reeds eerder beargumenteerd dat uw uitleg over de vervaardiging van de paspoorten en identiteitskaarten niet geloofwaardig is, aangezien u deze beweert te hebben laten maken vanuit Khazir kamp. Het is echter niet geloofwaardig dat u daar hebt verbleven. Uw nationaliteitsbewijs dateert van 1994 en dat van uw vrouw van 2009. Uw rijbewijs werd afgegeven in 2011 en uw huwelijksakte in 2005. Al deze documenten zijn dus niet recent en kunnen geen indicatie geven van uw recente herkomst uit Mosul. Het valt trouwens op dat u geen woonstkaart of rantsoenkaart uit Mosul neerlegt. Daarenboven blijkt uit de op het CGVS beschikbare informatie dat de bewijswaarde van documenten uit Irak erg gering is. Gezien het erg makkelijk is om dergelijke documenten te laten aanmaken in Irak, kan ook het louter voorleggen van deze documenten, in de afwezigheid van een geloofwaardig relaas, uw herkomst niet aannemelijk maken. Ook uw medische documenten kunnen de door u aangehaalde herkomst en problemen niet onderbouwen. Het document van uw huisarts vermeldt enkel dat u een litteken heeft, zonder een uitspraak te doen over de oorzaak ervan. Het document vermeldt ook dat u onder psychologische begeleiding staat, maar doet verder ook geen uitspraken over de oorzaak van uw psychologische problemen. Het attest van uw psycholoog bevat geen diagnose daar eruit blijkt dat u nog maar één keer op consultatie bent geweest.

Het aanvraagformulier betreffende medische beeldvorming in verband met een mogelijke hernia vermeldt geen diagnose of oorzaak van uw medische problemen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.2. Aangaande Y. S. O.Y. (verder: verzoekster)

“A. Feitenrelaas

Feitenrelaas U verklaart de Iraakse nationaliteit te hebben, van Arabische etnie te zijn en een soennitisch moslim te zijn. U bent afkomstig van de stad Mosul in de provincie Ninewa.

U werd op 26 januari 1989 geboren in de Darkazliya wijk in Mosul. U studeerde tot het derde jaar van de lagere middelbare school. In 2005 huwde u met B. F. A. W. en trok u bij hem in in de Hadba-wijk. Jullie kregen twee zonen, A. en A., en een dochter, S..

Na de overname van Mosul door Islamitische Staat (IS) in juni 2014 verkocht uw man sigaretten om rond te komen. Twee à drie maanden na de komst van IS werd zijn neef A. vermoord door IS. In juni 2015 arresteerde IS uw man omwille van de verkoop van sigaretten en hield hem gedurende vier à vijf dagen vast. Ze sloegen hem en scholden hem uit. Er werd ondertussen een huiszoeking bij jullie thuis verricht. De IS strijders verkrachtten u.

Uw man werd nadien vrijgelaten door IS. Jullie besloten Mosul te verlaten. Een buurman bracht jullie in contact met een smokkelaar die u en uw gezin op 12 augustus 2015 van Mosul naar het Khazir-vluchtelingenkamp bracht. Op 20 november 2015 verlieten jullie via Koerdistan Irak en ging op legale wijze Turkije binnen. Nadien trok u via de Balkanroute illegaal naar Oostenrijk, waar u aankwam op 9 december 2015. U en uw man dienden er een verzoek om internationale bescherming (VIB) in. Op 25 januari 2017 werd u in Oostenrijk moeder van een zoon en een dochter. Op 4 augustus 2017 namen de Oostenrijkse asiendiensten een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd vastgesteld dat u Irak verliet om economische redenen. De Oostenrijkse asiendiensten deden geen onderzoek naar uw recente herkomst uit de provincie Ninewa. Zij oordeelden dat u kon terugkeren naar Mosul, aangezien uw ouders, broers en zussen hier nog altijd wonen en uw man er opnieuw werk als arbeider zou kunnen vinden. Ook werd er vastgesteld dat er voor u een intern vluchtalternatief voorhanden is in Bagdad. Op 22 augustus 2017 diende u beroep in tegen deze beslissing.

Op 24 februari 2018 verliet u Oostenrijk. U kwam op 26 februari 2018 in België aan en diende op 1 maart 2018 een VIB in.

U vreest bij terugkeer naar Irak dat uw man of zoon wordt ontvoerd of vermoord. U vreest ook milities in Mosul. U vreest dat uw vervolgers uw kinderen zouden ontvoeren.

U legt ter staving van uw verzoek om internationale bescherming de volgende documenten neer: het rijbewijs van uw man (kopie), het nationaliteitsbewijs van uzelf en uw man (kopie), de identiteitskaarten van uzelf, uw man en uw kinderen (kopieën), uw huwelijksakte (kopie), de geboorteaktes van B. en R. (kopie), de eerste pagina's van de paspoorten van uzelf, uw man, A., S. en A. (kopieën), een medisch certificaat van een huisarts (origineel gezien), een aanvraagformulier voor medische beeldvorming in verband met een mogelijke hernia (origineel gezien) en een informatiebrief betreffende uw psychologische begeleiding (origineel gezien).

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u zich niet baseert op andere asielmotieven als deze aangehaald door uw echtgenoot, B. F.A.W. (O.V. 8.599.640; CGVS 18/11954). Inzake de asielaanvraag van uw echtgenoot werd echter geen geloof gehecht aan de feiten die aan de grondslag zouden kunnen liggen van een erkenning van de vluchtelingenstatus of een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet. Daarom kunnen deze asielmotieven ook in uw asielaanvraag geen aanleiding vormen voor de toekenning van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

De beslissing van uw echtgenoot luidt als volgt:

"Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend.

Er kan namelijk geen geloof worden gehecht aan uw recente herkomst uit Mosul. Ook de door u aangehaalde vervolgingsfeiten kunnen niet leiden tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Uw algemene geloofwaardigheid wordt bovendien aangetast doordat u niet de waarheid hebt verteld over uw documenten, uw familienetwerk in Irak en uw asielprocedure in Oostenrijk.

*Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.*

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

*Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een **verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).*

*In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming.*

Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer , doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie NPO, p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

U blijkt namelijk niet in Mosul te hebben verbleven in de periode voorafgaand aan uw vertrek uit Irak. U slaagt er vooreerst niet in geloofwaardige verklaringen af te leggen over de bezetting van Mosul door IS. Zo weet u niet welke Arabische stammen in Mosul eerder pro- en contra-IS waren (NPO, p. 8). Dat u niet weet welke stammen IS steunden en welke zich tegen hen verzetten, is opvallend te noemen daar u toch meer dan een jaar onder IS bewind in Mosul verbleef. Hoewel IS erin slaagde verdeeldheid te zaaien binnen vele stammen, is het welbekend dat bepaalde soennitische stammen positief stonden ten aanzien van de komst van IS naar Mosul, terwijl andere stammen zich actief hebben verzet tegen de opkomst van IS. Dat u hierover niets weet te vertellen doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van het feit dat u onder IS in Mosul zou hebben verbleven. U weet bovendien niets over de leiders van IS in Mosul. Zo weet u niet wie de gouverneurs van IS in Mosul waren (NPO, p. 21). Gevraagd naar Hassan Saeed Al Jabouri en Shakir Al Hamdani, beiden gouverneurs van Mosul die gedood werden in luchtaanvallen, kent u deze namen niet (NPO, p. 21). Gevraagd om een naam van een IS leider in Mosul te noemen, blijkt dat u er geen enkele kent (NPO, p. 23). Dat u geen enkele persoon van IS kan noemen, die een leidinggevende functie zou hebben vervuld in Mosul, maakt het niet geloofwaardig dat u werkelijk onder het bewind van IS in Mosul hebt gewoond. U wordt ermee geconfronteerd dat de inwoners van Mosul toch over de mensen van IS moeten hebben gesproken, maar u verklaart hierop dat u niet weet wat de mensen hierover zeggen (NPO, p. 31). Wanneer er wordt aangedrongen verklaart u enkel dat niemand die mensen wou. Er wordt u een derde keer gevraagd om te vertellen wat mensen erover zeiden, waarop u beweert dat mensen er niets over zeiden omdat ze vreesden gedood te worden door IS (NPO, p. 32). U slaagt er dus niet om informatie te geven over de IS-strijders in Mosul en u kan ook niet weergeven wat de bevolking over IS vertelde. Nochtans was de komst van IS naar Mosul een enorme omwenteling die het leven in Mosul volledig op zijn kop zette. Dat er onder de inwoners van Mosul niet zou zijn gesproken over de IS strijders, die vaak uit andere regio's van Irak of het buitenland kwamen en plots alles in de stad bepaalden, is dan ook niet aannemelijk.

U legt ook incoherente verklaringen af over een school die recent vlakbij uw huis in Mosul zou zijn gebouwd. U verklaart eerst dat ze "nu" een school aan het bouwen zijn op de hoek naast de Ghofran moskee, waar u regelmatig ging bidden. Wanneer er simpelweg gevraagd wordt om te verduidelijken of u met "nu" het moment van het onderhoud bedoelt of toen u in Irak was, antwoordt u plots dat u heel veel vergeet en het niet meer weet (NPO, p. 9). Dat u zelf niet weet wat u met "nu" bedoelt is in het geheel onbegrijpelijk. De vraag wordt dus opnieuw gesteld waarop u onsamenhangend reageert. U zegt eerst dat u het zich niet herinnert en dan dat ze de school aan het bouwen waren, en meteen daarna verklaart u dat ze nog niet bezig waren. Gevraagd naar uw bron van informatie over deze school herhaalt u drie keer dat u het zich niet herinnert en dan zegt u dat u het niet weet (NPO, p. 10). Het is niet logisch dat u te weten zou komen dat ze een school zijn beginnen bouwen nadat u Irak verliet maar dat u niet weet hoe u hierachter kwam. Hiermee geconfronteerd verandert u uw verklaringen en zegt u dat de school al gebouwd was toen u het land verliet. De staat had deze volgens u gebouwd. U weet niet hoe de school heet (NPO, p. 10). Uw verklaringen over deze school dichtbij uw huis zijn zeer incoherent. Indien u werkelijk in Mosul aanwezig was bij de komst van IS zou u eenduidige verklaringen kunnen afleggen over het feit of er op dat moment reeds een nieuwe school af was, of dat deze nog steeds gebouwd werd, of dat de constructie pas begon toen u Mosul verliet.

Uw vrouw legt daarenboven incoherente verklaringen af over de scholen in Mosul onder IS. Eerst zegt ze dat de scholen onder IS toe waren, en dan vlak erachter dat ze rare dingen aan de kinderen leerden op school, zoals tellen met kogels (NPO 18/11954B, p. 15), wat uiteraard niet kan als de scholen toe waren. Gevraagd naar verduidelijking zegt uw vrouw nogmaals dat de scholen toe waren. Wanneer er dan gevraagd wordt waar IS dan die rare dingen aan de kinderen aanleerde zegt ze plots dat ouders onder IS-bezetting wel eerst hun kinderen naar school stuurden en daarna niet meer. Ze weet niet wanneer de scholen sloten.

Gewezen op de incoherentie van haar verklaringen over scholen die enerzijds toe zijn en anderzijds rare dingen aan de kinderen leren, antwoordt uw vrouw vaag en naast de kwestie: "er waren geen scholen, ik heb mijn zoon niet meer naar school gestuurd". Na veel doorvragen zegt uw vrouw uiteindelijk dat de scholen in Mosul maar ongeveer twee maanden openbleven na de komst van IS, maar dat er in die periode wel veranderingen waren zoals de komst van andere leerkrachten (NPO 18/11954B, p. 16). Uit voorgaande blijkt dat uw vrouw geen eenduidige en gedetailleerde verklaringen aflegt over een belangrijk aspect van het dagdagelijkse leven in Mosul, het onderwijs. Met name voor een gezin met jonge kinderen, waarvan er één schoolliep in Mosul voor de komst van IS (NPO 18/11954B, p. 15), kan er verwacht worden dat jullie goed op de hoogte zijn van de onderwijssituatie onder IS.

Opvallend is ook dat u verklaart dat vooral soldaten en politieagenten Mosul verlieten bij de inval van IS. U zegt dat de andere mensen in Mosul bleven en dat degenen die toch vluchtten werden teruggestuurd door de Koerden (NPO, p. 20). Nochtans blijkt uit de beschikbare informatie dat duizenden inwoners Mosul verlieten, en in eerste instantie in de Koerdische Autonome Regio (KAR) werden binnengelaten. Enkel aan alleenstaande mannen of mensen zonder familie in Koerdistan werd de toegang ontzegd. U en uw familie behoren niet tot deze groep, daar de oom van uw vrouw in Dohuk woont. Een groot deel van de bevolking van Mosul vluchtte in tegenstelling tot wat u verklaart wel weg uit de stad tijdens de inname door IS.

Ook is het weinig aannemelijk dat u bij uw vertrek uit Mosul in 2015 geen checkpoints van IS zou zijn tegengekomen (NPO, p. 23). In 2015 was het immers voor inwoners van Mosul reeds verboden om de stad te verlaten. Ook uw vrouw verklaart dat jullie geen checkpoints zijn tegengekomen. Geconfronteerd met het feit dat dit verbazend is zegt zij dat de smokkelaar een andere weg nam via de woestijn (NPO 18/11954B, p. 18). Het is onwaarschijnlijk dat u Mosul, een bezette stad waaruit vertrek verboden is, zonder enige controle kon verlaten en dit door simpelweg een kleine weg te nemen. De verklaringen van u en uw vrouw over jullie schijnbaar probleemloze vertrek uit Mosul ondermijnen dan ook verder de geloofwaardigheid van jullie verblijf in Mosul onder IS-bezetting.

U en uw vrouw weten wel via welke wijken de inval van IS in Mosul gebeurde (NPO, p. 20; NPO 18/11954B, p. 15) maar het valt op dat jullie dit op dezelfde manier en met vermelding van precies dezelfde details (explosie in de Pepsi fabriek, waarna het leger vluchtte en Mosul in handen was van IS) vertellen, waardoor het ingestudeerd overkomt. U kent ook de namen van enkele officieren van het Iraaks leger die op het moment van de inval in Mosul aanwezig waren en waar er gevechten in Ninewa plaatsvonden (NPO, p. 21-22). U bent ook op de hoogte van de preek van Abu Bakr Al Bagdadi in de Nuri-moskee, omdat u dit op televisie zag (NPO, p. 31). De door u gegeven informatie is echter welbekend (wat wordt bevestigd door het feit dat u de preek in de Nuri-moskee zelf kent van op televisie) en kan niet compenseren voor het feit dat u en uw vrouw slechts gebrekkige informatie konden geven over het leven onder IS.

Uit de ongeloofwaardigheid van uw recent verblijf in Mosul volgt ook automatisch dat de door u aangehaalde reisweg niet geloofwaardig is. Dit wordt bevestigd door uw verklaringen.

Ten eerste verklaart u, wanneer er gevraagd wordt om details te geven over het voertuig waarin u Mosul verliet, dat het om een personenwagen ging. Het was geen pickup, taxi of bus (NPO, p. 31). Uw vrouw weigert op deze vraag te antwoorden en zegt dat het een kleine auto was maar weet niet of het een pickup-wagen was. Ze wordt erop gewezen dat het verschil tussen een gewone personenwagen en een pickup erg duidelijk is en dat het vreemd is dat ze zich dit niet herinnert, maar ze houdt vol dat ze het zich niet herinnert (NPO 18/11954B, p. 19). Het gebrek aan details in de verklaringen van uw vrouw over een zeer ingrijpend moment, met name het risicovolle vertrek uit het door IS bezette Mosul, doen vermoeden dat zij geen specifieke informatie wou of kon geven om tegenstrijdige informatie met uw verklaringen te voorkomen.

Ten eerste stemmen de verklaringen die u in Oostenrijk aflegde over uw reisweg in het geheel niet overeen met wat u in België verklaarde. Er kan met name geen geloof worden gehecht aan het feit dat u in Khazir-kamp hebt verbleven. U verklaarde namelijk in Oostenrijk dat u Mosul op 12 augustus 2015 verliet richting Bagdad. Daar verbleef u één nacht waarna u naar de woning van uw schoonbroer in Dohuk ging, waar u verbleef tot uw vertrek uit Irak op 20 november 2015. U verbleef drie maanden zonder problemen in Dohuk, maar vertrok omdat er geen werk was (beslissing Oostenrijk, p. 9-10). U hebt dus helemaal geen verblijf in een vluchtelingenkamp vermeld in Oostenrijk.

Uw verklaringen in Oostenrijk zijn dus geheel anders dan uw verklaringen in het kader van de Belgische asielprocedure, waardoor er bevestigd wordt dat er geen geloof kan worden gehecht aan de omstandigheden waarin u Irak zou hebben verlaten. Dat u niet in Khazir-kamp hebt verbleven is al voldoende duidelijk ten gevolge van de tegenstrijdigheden met uw verklaringen in Oostenrijk, maar wordt verder bevestigd door het feit dat u geen enkel document neerlegt dat uw verblijf in Khazir-kamp kan staven (NPO, p. 23).

Uit wat voorafgaat blijkt dat u uw beweerde verblijf in de stad Mosul, gelegen in de provincie Nineva, niet aannemelijk maakt, waardoor evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de feiten die u er zou hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vlucht uit Irak.

Hoewel bovenstaande voldoende aantoont dat de door u aangehaalde vervolgingsfeiten niet geloofwaardig zijn, blijkt ook nog eens uit uw verklaringen dat er geen geloof kan worden gehecht aan deze feiten.

Vooreerst hebt u in Oostenrijk compleet andere verklaringen afgelegd over de redenen voor uw vertrek uit Irak. U verklaarde er namelijk dat u Mosul verliet omdat IS u meermaals met de dood bedreigde omdat u weigerde met hen te strijden (beslissing Oostenrijk, p. 3). U beweerde ook dat IS uw huis had geconfisqueerd en huur van u eiste. U hebt deze huur betaald maar werd uiteindelijk toch uit het huis gezet (beslissing Oostenrijk, p. 9-10). U verklaarde in Oostenrijk nadien echter ook meermaals dat u en uw familie in Irak geen persoonlijke bedreigingen of vervolgingen hebben ondergaan (beslissing Oostenrijk, p. 10-11, p. 55-57). U haalde economische motieven aan betreffende uw vertrek uit Irak (beslissing Oostenrijk, p. 8, p. 57-58) en verklaarde u niet te kunnen terugkeren naar Irak omdat er geen werk is (beslissing Oostenrijk, p. 12).

Deze verklaringen stemmen niet overeen met de problemen die u in België aanhaalde, met name uw arrestatie omwille van sigarettenverkoop. De duidelijke tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen in België en Oostenrijk over de door u ondergane vervolging bevestigt de ongeloofwaardigheid van deze vervolgingsfeiten.

Ook uw verklaringen in België op zich zijn dermate onwaarschijnlijk dat het duidelijk is dat de door u aangehaalde vervolgingsfeiten niet plaatsvonden. U verklaart namelijk dat u niet meer moest werken toen IS Mosul binnenviel, omdat u in de bouwsector had gewerkt en thuis een goed bedrag had. U had een goede financiële situatie en had thuis \$9500 liggen (NPO, p. 14, 26). Dat u dan het risico zou nemen om sigaretten te verkopen, terwijl dit verboden is door IS en u er geen inkomen mee kon verdienen, enkel wat zakgeld (NPO, p. 26), is niet logisch en dus ook niet geloofwaardig. Uw vrouw verklaart bovendien dat ze van uw familie te weten kwam dat u gearresteerd was toen ze naar hun huis ging om u te zoeken. Ze weet niet hoe lang ze al wisten dat u gearresteerd was of van wie ze het wisten en heeft het ook niet gevraagd (NPO 18/11954B, p. 12). Het is echter niet aannemelijk dat uw familie zou weten dat u opgepakt bent door IS, en uw vrouw hier niet van spontaan op de hoogte zou stellen, noch dat ze niet meer details zou vragen over hoe uw familie informatie kreeg over uw arrestatie. Het is ook niet geloofwaardig dat uw vrouw niet weet of uw familie u is gaan zoeken bij IS (NPO 18/11954B, p. 14). De verkrachting van uw vrouw is een gevolg van uw arrestatie omwille van de sigarettenverkoop. Aangezien er aan deze feiten geen geloof wordt gehecht, kan er ook aan de vervolging die uw vrouw onderging ten gevolge van uw arrestatie geen geloof worden gehecht. Het is trouwens ook niet duidelijk wat u – zelfs al zou er ook maar enig geloof kunnen worden gehecht aan de door u aangehaalde feiten – nog van IS zou vrezen in Irak, daar zij voor het overgrote deel verdreven zijn uit het land.

Het is bovendien ook niet geloofwaardig dat uw neef door IS werd ontvoerd en vermoord. U legt hier tegenstrijdige verklaringen over af. U vertelt met name dat uw tante u de dag na de verdwijning van A. zei dat hij gearresteerd was in de Kahira-wijk (NPO, p. 29) en daarna beweert u dat ze pas een paar dagen later concludeerden dat hij door IS gearresteerd was, omdat ze zijn lege auto hadden teruggevonden (NPO, p. 30). Gewezen op het feit dat het niet klopt dat u eerst verklaart dat ze u de dag na zijn verdwijning al zeiden dat hij gearresteerd was en nadien dat ze na dagen zoeken pas de auto vonden en deze conclusie trokken, reageert u dat ze eerst dachten dat hij misschien een auto-ongeluk had gehad, wat de tegenstrijdigheid enkel bevestigt (NPO, p. 30). Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat uw neef is verdwenen maar is er geen duidelijk aanwijzing dat IS hem werkelijk ontvoerd en/of vermoord heeft.

Ook aan uw verklaringen over de bedreigingen die u vóór de komst van IS naar Mosul zou hebben ontvangen, kan geen geloof worden gehecht. U hebt deze vooreerst niet vermeld in Oostenrijk. Zowel u (NPO, p. 15, p. 23-24) als uw vrouw (NPO 18/11954B, p. 8-9) leggen bovendien zeer vage verklaringen af over de identiteit van de personen die u bedreigden toen u bouwvakker was. Uw vrouw weet bovendien slechts zeer weinig over de bedreigingen die u door uw werk zou hebben gehad, zo weet ze niet wanneer u de laatste keer werd bedreigd, of u nog bedreigd werd na de komst van IS, en hoeveel telefonische bedreigingen u hebt gehad (NPO 18/11954B, p. 9). U verklaart dat ze u \$ 10.000 vroegen, maar ze zeiden u zelfs niet aan wie u dat moest geven (NPO, p. 15), wat niet waarschijnlijk is. Daarenboven werd u niet meer bedreigd toen u stopte met uw werk als bouwvakker en kan niet echt verklaren waarom ze u nog zouden bedreigen nadat u gestopt bent met uw werk voor de staat. U hebt evenmin indicaties dat de mensen die u bedreigden nog in Mosul aanwezig zijn (NPO, p. 24).

U haalt ook aan dat u Turkmeens bent en dat Turkmenen in Mosul als minderheid gediscrimineerd worden. Gevraagd naar concrete discriminatie die u hebt beleefd, zegt u eerst dat u de bedreigingen die u zou hebben gehad als bouwvakker als discriminatie beschouwd maar zegt daarna dat u niet weet of die bedreigingen het gevolg waren van uw Turkmeense achtergrond. Sowieso verklaart u zelf dat anderen niet aan u kunnen merken, uiterlijk of anders, dat u Turkmeens bent (NPO, p. 30). Uw moedertaal is daarenboven Arabisch en u spreekt maar een paar woorden Turkmeens. Ook uw ouders spreken enkel Arabisch. U hebt altijd tussen Arabieren gewoond (NPO, p. 3-4). Uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat, hoewel uw voorouders misschien een Turkmeense achtergrond hadden, u feitelijk altijd als Arabier hebt geleefd en door anderen als Arabier wordt beschouwd. Dat u als Turkmeen vervolging zou moeten vrezen, is daarom niet aannemelijk. Het is trouwens opvallend dat u beweert niet te weten of uw moeder Turkmeens of Arabisch is en van welke stam ze is. Straffer nog, u weet niet of uw vrouw Turkmeens of Arabisch is en weet niet van welke stam uw schoonfamilie is. U denkt dat het misschien Aghawat is (NPO, p. 7), wat door uw vrouw tijdens haar persoonlijk onderhoud bevestigd werd, alsook dat zij van Arabische etnische afkomst is (NPO 18/11954B, 3).

Naast de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen over uw herkomst en de door u ondergane vervolging, stelt het CGVS vast dat uw algemene geloofwaardigheid aangetast wordt door ongeloofwaardige verklaringen over uw documenten, uw familie en schoonfamilie en uw asielprocedure in Oostenrijk.

Er bestaan ten eerste duidelijke aanwijzingen dat u de paspoorten van u en uw gezin verbergt. Vooreerst legt u tegenstrijdige verklaringen af over de reden waarom u deze paspoorten niet neerlegt. In Oostenrijk verklaarde u dat u de paspoorten tijdens de overtocht van Turkije naar Griekenland verloor (Erstbefragung nach AsylG, p. 4). Tijdens het persoonlijk onderhoud in België beweerde u echter dat de smokkelaar uw paspoort in beslag nam in Izmir (NPO, p. 18, 28). Deze duidelijk tegenstrijdige verklaringen over de wijze waarop u de paspoorten hebt verloren doen afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid en wekken vermoedens dat u wel nog over de paspoorten beschikt maar deze niet neerlegt omdat u iets probeert te verbergen. U legt wel kopieën neer van de eerste pagina's van de paspoorten van uw familie. U legt echter geen coherente verklaringen af over de redenen waarom u deze niet hebt neergelegd bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Eerst verklaart u dat u deze afgeprint hebt in Turkije. Daarna spreekt u zich tegen en zegt u dat u ze niet meehad bij het interview bij DVZ omdat u ze toen nog niet afgeprint had. Wanneer u gewezen wordt op deze ongerijmdheid zegt u enkel dat u ze hebt afgeprint in Hasselt en een foto hebt op uw GSM (NPO, p. 18), wat de tegenstrijdigheid niet verklaart. Op de vraag of u geen kopieën hebt van de andere pagina's van uw paspoort reageert u met een incoherente uitleg. U zegt dat u nooit een GSM had en dat uw vrouw foto's trok van het paspoort in Turkije, en u beeldt dit zelfs uit (NPO, p. 32). Dit is niet alleen geen antwoord op de vraag, het klopt ook helemaal niet want u gaf eerder wél aan voordien in het bezit van een GSM te zijn geweest. Vlak nadien corrigeert u zich en zegt u dat u bedoelde dat het over het paspoort gaat dat u voordien nooit had gehad, niet de GSM (NPO, p. 32). Ook dit is geen antwoord op de vraag of u al dan niet kopieën hebt van de andere pagina's van uw paspoort. Uw onsamenhangende verklaringen over het al dan niet bezitten van kopieën van uw gehele paspoort vormen een bijkomende aanwijzing dat u uw paspoort en/of informatie betreffende uw paspoort probeert te verbergen.

Aanvullend dient erop gewezen te worden dat uw uitleg over de wijze waarop u aan paspoorten en identiteitskaarten voor u en uw gezin geraakte niet geloofwaardig is. U verklaart namelijk dat een Koerd, die u had leren kennen in Khazir-kamp, dit tegen betaling voor u regelde (NPO, p. 26-27). Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw verblijf in Khazir-kamp is ook deze verklaring over de wijze waarop u de documenten verkreeg niet geloofwaardig.

De verklaringen van u en uw vrouw over jullie families, die nog in Mosul zouden verblijven, zijn ook niet geloofwaardig. Beiden verklaren jullie niets te weten over jullie ouders, broers en zussen en ook geen poging te hebben gedaan om iets over hen te weten te komen. Gezien de bezetting door IS, de vele gevechten in Mosul en de ten tijden van het gehoor reeds geslaagde herovering van Mosul door de Iraakse regeringstroepen is dit op zijn minst opvallend te noemen. Deze gebeurtenissen zouden logischerwijze toch tot bezorgdheid van jullie kant over het lot van jullie families leiden. U verklaart echter dat u sinds uw vertrek uit Irak in 2015 geen contact meer hebt gezocht met uw familie omdat dit geen zin heeft, omdat u niet eens weet waar ze zijn. U hebt niet geprobeerd de tracingdienst van het Rode Kruis in te schakelen en verklaart dat dit komt omdat u eerst uw zaken in orde wil brengen. U zit in een opvangcentrum, u bent depressief en bent bezig met uw Dublin-procedure (NPO, p. 12). Uw antwoorden volstaan helemaal niet om te verklaren waarom u geen enkele poging zou hebben gedaan om contact te zoeken met uw familie. Nadien spreekt u trouwens zichzelf tegen en zegt u dat u na de val van Mosul wel vragen stelde over uw familie aan mensen maar dat ze u geen pijn willen doen. Uw verklaringen hierover overtuigen echter niet, want eerst spreekt u over mensen in het meervoud en nadien blijkt het over één vriend te gaan. Van hem beweert u eerst niet te weten of hij in Mosul zit of niet, maar nadien blijkt hij Duitsland te wonen (NPO, p. 13). Als conclusie kan gesteld worden dat uw verklaringen over het totaal gebrek aan informatie over uw familie niet geloofwaardig zijn. Hetzelfde geldt voor de verklaringen van uw vrouw. Ook zij verklaart niet te hebben geprobeerd contact te zoeken met haar familie, die ook allemaal in Mosul achterbleven. Hoewel ze zegt heel graag iets van hen te willen weten, heeft ze niets ondernomen. Ze beweert dat dit is omdat jullie nog geen stabiliteit hebben verworven op het vlak van jullie verblijf en psychische problemen hebben (NPO 18/11954B, p. 6). De verklaringen van u en uw vrouw over het totaal ontbreken van enig contact met jullie families in Irak kunnen niet overtuigen. Zeker nadat IS in juli 2017 werd verdreven uit Mosul, ontstonden er voor jullie mogelijkheden om minstens te proberen contact op te nemen met jullie families. Dat jullie in Europa nog geen stabiliteit hebben gevonden is geen aannemelijke reden waarom jullie geen poging hebben ondernomen om zich te informeren over het welzijn van jullie familie. Aangezien jullie verklaringen over de redenen van het in het ongewisse verkeren over jullie familie niet geloofwaardig zijn, lijkt het erop dat jullie iets pogen te verbergen betreffende jullie familiaal netwerk in Irak. Het valt bovendien op zowel u als uw vrouw het nalieten te vermelden dat zij een oom heeft in Dohuk, iets wat jullie in Oostenrijk wel hebben verteld (zie supra). Bovenstaande doet afbreuk aan de algemene geloofwaardigheid van uzelf en uw vrouw. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt laat u bovendien niet toe om op basis van uw verklaringen op een correcte wijze tot een inschatting te komen van het werkelijk familiaal netwerk waarop u in Irak kan steunen. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot uw familienetwerk in Irak, verhindert u het CGVS dan ook te beoordelen of en waar u in staat is om zich bij een terugkeer naar Irak, te vestigen. Hieruit volgt dat zelfs als er geloof was gehecht aan uw recente herkomst uit Mosul, u niet toelaat de redelijkheid van een intern vestigingsalternatief na te gaan en u weigert aldus de noodzakelijke medewerking te verlenen bij de beoordeling van uw mogelijkheden tot hervestiging.

Daarenboven hebt u in Oostenrijk verklaard dat u een oom hebt aan vaderszijde die in België verblijft (beslissing Oostenrijk, p. 8). Dit hebt u nagelaten te vermelden bij uw VIB in België. Nochtans werd er u tijdens het persoonlijk onderhoud expliciet gevraagd of u familie in België of Europa hebt, waarop u ontkennend antwoordde (NPO, p. 12). Ook uw vrouw vermeldde deze oom niet toen er haar gevraagd werd naar familie in België of Europa (NPO 18/11954B, p. 6). Het verbergen van een netwerk in België doet opnieuw afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid en wekt vermoedens dat u bepaalde zaken probeert te verdoezelen door een onderzoek van u gelinkte familieleden te verhinderen.

Een aanvullend element dat uw algemene geloofwaardigheid verder op de helling zet is het feit dat u slechts de eerste twee pagina's van de beslissingen van uzelf en uw gezin betreffen jullie VIB in Oostenrijk neerlegt. Uit de documenten blijkt echter dat de beslissing die u ontvangen hebt 23 pagina's lang is. Eerst probeert u vol te houden dat u enkel over de twee eerste pagina's van de beslissing beschikt. Wanneer er wordt aangedrongen geeft u toe dat u de andere 21 pagina's wel had ontvangen, maar beweert u deze te hebben weggegooid. U weet niet waarom u dit deed. Vlak daarna zegt u verrassend genoeg en compleet incoherent weer dat u enkel de twee pagina's hebt ontvangen. U wordt gewezen op het gebrek aan samenhang in uw verklaringen over de Oostenrijkse beslissing waarop u zegt dat het andere documenten waren die u had weggegooid. U beweert dat als u wist dat de Oostenrijkse beslissing belangrijk was voor de Belgische asiendienst, u deze wel zou hebben meegenomen. U stelt nooit een verklaring te hebben gehad voor uw negatieve beslissing in Oostenrijk (NPO, p. 6).

Bovenstaande wijst er duidelijk op dat u de beslissing die u in Oostenrijk kreeg probeert te verbergen, en bijgevolg ook de verklaringen die u er deed alsook de redenen waarom uw VIB er geweigerd werd. Aanvullend wordt er ook nog op gewezen dat u tijdens het gehoor eerst nog een poging deed om te ontkennen dat u een VIB in Oostenrijk had gedaan en beweerde dat u alleen vingerafdrukken had gegeven (NPO, p. 6), en dit terwijl u er een gehele asielpcedure doorliep en zelf een deel van uw negatieve beslissing neerlegde.

U laat bovendien na de waarheid te vertellen over uw asielpcedure in Oostenrijk. U verklaarde nochtans tijdens het onderhoud eerst dat u in Oostenrijk hetzelfde had verklaard als in België. Enkel over de verkrachting van uw vrouw hebt u in Oostenrijk uit schaamte niet verteld (NPO, p. 18). Uit bovenstaande blijkt echter dat u in Oostenrijk helemaal andere verklaringen hebt afgelegd. U bent zich hier goed van bewust, want wanneer er wordt doorgevraagd over het interview in Oostenrijk zegt u dat u in Oostenrijk de tolk niet verstond en dat het interview heel snel was. U zegt dat u er niet even eerlijk was als in België. Waarover u dan andere verklaringen in Oostenrijk zou hebben afgelegd, beweert u zich eerst niet te herinneren en nadien zegt u terug dat het enkel over de verkrachting van uw vrouw was. Daarenboven verklaart u dat u in Oostenrijk niet in beroep ging tegen uw beslissing omdat u niet wist dat beroep bestond (NPO, p. 19). Uit de uit Oostenrijk ontvangen informatie blijkt echter dat u wel degelijk op 22 augustus 2017 beroep indiende tegen uw negatieve beslissing. Uw Oostenrijkse asielpcedure werd echter op 23 maart 2018 stopgezet omdat uw verblijfplaats ongekend was voor de Oostenrijkse autoriteiten. Uit bovenstaande blijkt dat u geen eerlijke verklaringen aflegt over uw asielpcedure in Oostenrijk, wat uw algemene geloofwaardigheid nog verder aantast.

Samenvattend blijkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw recent verblijf in Mosul, en bijgevolg ook niet aan de vervolgingsfeiten die u aanhaalt. Ook uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat de door u beweerde vervolging niet geloofwaardig is. Ook hebt u nagelaten de waarheid te vertellen over uw reisroute, uw familiaal netwerk, uw asielpcedure in Oostenrijk en uw documenten. Door deze cumulatieve elementen is uw algemene geloofwaardigheid in aanzienlijke wijze aangetast.

Er dient dan ook te worden vastgesteld dat ten aanzien van u noch een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet betwist dat u over de Iraakse nationaliteit beschikt en oorspronkelijk afkomstig bent uit Mosul, noch dat u daar geboren en getogen bent. Het is evenwel een feit van algemene bekendheid dat vele Irakezen binnen Irak verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland) en doorheen hun levensloop op duurzame wijze in meerdere regio's van Irak hebben verbleven. De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de meest recente plaats van eerder verblijf of de meest recente regio van herkomst.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Irak regionaal significant verschillend is (zie **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), en het gegeven dat vele Irakezen binnen Irak om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Iraakse nationaliteit of de algemene situatie in uw oorspronkelijke regio van herkomst, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523).

U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Irak.

*De nood aan subsidiaire bescherming moet immers in de eerste plaats getoetst worden aan de meest recente plaats van waar u voorafgaand aan uw vertrek uit Irak feitelijk en duurzaam verbleven heeft, en dus niet ten aanzien van de plaats(en) waar u ooit in het verleden verbleven heeft, maar waar u (al dan niet op vrijwillige basis) de banden mee verbroken heeft. Immers, indien blijkt dat u vóór uw vertrek uit Irak geruime tijd in een andere regio dan uw oorspronkelijke regio van herkomst verbleven heeft, zich er gevestigd heeft of er een duurzaam verblijf heeft gekend, dan dient deze regio bestempeld te worden als de relevante regio van herkomst die het ijkpunt moet vormen bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Er kan in voorkomend geval immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat deze regio, en niet uw geboorteregio, uw regio van bestemming zal zijn bij een eventuele terugkeer naar Irak (zie **EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/EU)- A judicial Analysis- december 2014**, pag. 25-26, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,LEGALPOLICY,,,5a65c4334,0.html>). Bovendien bent u er hoe dan ook toe gehouden om duidelijkheid te verschaffen over uw opeenvolgende verblijfplaatsen binnen Irak, zelfs al betreft het plaatsen waar u niet noodzakelijk op een duurzame wijze verbleven heeft, dit opdat het CGVS minstens op correcte en betrouwbare wijze kan bepalen of één van deze plaatsen van eerder verblijf in uw hoofde desgevallend als een veilig, toegankelijk en redelijk intern vestigingsalternatief kan worden aangemerkt. Het spreekt dan ook voor zich dat al uw eerdere verblijfplaats(en) vóór uw beweerde vertrek uit Irak, en de omstandigheden waarin u er verbleven heeft wezenlijke aspecten betreffen bij het beantwoorden van de vraag of u een nood aan subsidiaire bescherming kan doen gelden.*

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u vóór uw komst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw plaatsen van eerder verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u een nood heeft aan subsidiaire bescherming. Rekening houdend met de hierboven geschetste Iraakse context, en de vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat u tot uw beweerde datum van vertrek in Mosul heeft verbleven, kan er namelijk van uitgegaan worden dat u elders, hetzij in Irak, hetzij in een derde land, bescherming heeft gevonden. Bijgevolg kan er in uw hoofde niet besloten worden tot een nood aan bescherming zoals bepaald in art. 48/4, § 2 onder c van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw (opeenvolgende) verblijfplaatsen binnen en buiten Irak, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Zoals supra besproken, zijn er duidelijke indicaties dat u uw origineel paspoort en dat van uw familieleden verbergt.

Deze paspoorten zijn bovendien afgegeven in Dohuk en kunnen dus geenszins uw recente herkomst uit Mosul staven. De identiteitskaarten van u en uw familieleden zijn allen afgegeven in oktober 2015 en hebt u dus laten vervaardigen na uw vertrek uit Mosul. U hebt hier een vage uitleg voor, met name dat u nieuwe identiteitskaarten met een veiligheidsstempel om de paspoorten te kunnen aanvragen (NPO, p. 27-28). De identiteitskaarten kunnen evenmin uw recente herkomst uit Mosul kracht bijzetten. Er werd ook reeds eerder beargumenteerd dat uw uitleg over de vervaardiging van de paspoorten en identiteitskaarten niet geloofwaardig is, aangezien u deze beweert te hebben laten maken vanuit Khazir kamp. Het is echter niet geloofwaardig dat u daar hebt verbleven. Uw nationaliteitsbewijs dateert van 1994 en dat van uw vrouw van 2009. Uw rijbewijs werd afgegeven in 2011 en uw huwelijksakte in 2005. Al deze documenten zijn dus niet recent en kunnen geen indicatie geven van uw recente herkomst uit Mosul. Het valt trouwens op dat u geen woonstkaart of rantsoenkaart uit Mosul neerlegt. Daarenboven blijkt uit de op het CGVS beschikbare informatie dat de bewijswaarde van documenten uit Irak erg gering is. Gezien het erg makkelijk is om dergelijke documenten te laten aanmaken in Irak, kan ook het louter voorleggen van deze documenten, in de afwezigheid van een geloofwaardig relaas, uw herkomst niet aannemelijk maken. Ook uw medische documenten kunnen de door u aangehaalde herkomst en problemen niet onderbouwen. Het document van uw huisarts vermeldt enkel dat u een litteken heeft, zonder een uitspraak te doen over de oorzaak ervan. Het document vermeldt ook dat u onder psychologische begeleiding staat, maar doet verder ook geen uitspraken over de oorzaak van uw psychologische problemen. Het attest van uw psycholoog bevat geen diagnose daar eruit blijkt dat u nog maar één keer op consultatie bent geweest. Het aanvraagformulier betreffende medische beeldvorming in verband met een mogelijke hernia vermeldt geen diagnose of oorzaak van uw medische problemen."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In het enig middel voeren verzoekers de navolgende schendingen aan: "Schending van het artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet ; Schending van het art. 48/4 van de Vreemdelingenwet ; Schending van het art. 62 Vreemdelingenwet - schending van de materiële motiveringsverplichting ; Schending artikel 3 EVRM ; Schending artikel 6 EVRM ; Schending van de zorgvuldigheidsverplichting ; Schending van het redelijkheidsbeginsel ; Schending van het evenredigheidsbeginsel".

Inzake het voorgehouden asielrelaas en de medewerkingsplicht stellen verzoekers:

"Verzoekende partijen wensen vooreerst te verklaren dat zij inderdaad niet de volledige waarheid hebben verklaard tijdens hun verzoek om internationale bescherming.

Zij geven toe dat zij bepaalde zaken hebben verzwegen of bepaalde zaken hebben toegevoegd aan hun dossier, dit op aanraden van andere vluchtelingen.

Verzoekers beseffen zeer goed dat zij hiermee in de fout zijn gegaan, en wensen dit dan ook recht te zetten in hun huidig verzoek om internationale bescherming.

[...]

Vooreerst wensen verzoekers de waarheid te verklaren en te stellen dat zij een aantal zaken toegevoegd hebben aan hun verzoek om internationale bescherming.

Vooreerst geven verzoekers toe dat tweede verzoekster niet verkracht werd door leden van Daesh. Zij werd wel ineengeslagen door hen tijdens een huiszoeking, doch de verkrachting is effectief niet gebeurd.

Vervolgens geven verzoekende partijen ook toe dat hij het verblijf van zijn oom in België niet heeft verklaard, doch hij ontkracht de motivering dat hij deze heeft willen achterhouden.

Verzoeker heeft zijn oom langs vaderszijde al 20 jaar niet meer gezien of gesproken, waardoor hij ook niet dacht dat dit element dermate zwaarwegend zou zijn voor zijn verzoek om internationale bescherming.

Tenslotte wensen verzoekende partijen nog te verduidelijken dat zij van Mosul gevlucht zijn naar Bagdad en vandaar naar het Khazir kamp zijn getrokken.

Eerste verzoeker wenst hier nog te onderlijnen dat zijn broer nog steeds in dit Khazir kamp verblijft."

Omtrent de herkomst uit Mosul volharden verzoekers dat zij wel degelijk altijd in Mosul hebben verbleven, ook onder het bewind van IS.

Inzake de bestreden beslissingen argumenteren verzoekers als volgt:

“Omtrent verzoekers gebrekkige kennis over welke stammen pro of contra IS waren, wenst verzoeker volgende verduidelijkingen aan te brengen.

Onder de bezetting van IS, diende iedereen openlijk zijn steun aan IS toe te zeggen.

Echter was er onderling tussen de stammen, wel heel veel verdeeldheid.

Zo kan verzoeker volgende voorbeelden geven:

a) Van leden van de Tai- stam waren veel aanhangers van Daesh. Echter is de stamverantwoordelijke van Tai, zelf gevlucht naar Erbil, omdat hij geen aanhanger van Daesh wenste te zijn.

b) Verder wenst verzoeker te verduidelijken dat Mosul onderverdeeld is in verschillende wijken en dat elke wijk een verantwoordelijke emir heeft.

De emirs dienden verantwoording af te leggen bij IS. Hierom werd er altijd openlijk gesteld dat men lid was van IS, doch onderling was er steeds veel verdeeldheid.

Gezien elke wijk een andere emir als verantwoordelijke had, konden verzoekers niet weten welke stammen er nu pro of contra IS waren.

(...)

Verder wenst verzoekende partij te verduidelijken omwille van welke redenen hij Mosul diende te ontvluchten.

Verzoeker wenst te volharden in zijn relaas dat hij gearresteerd werd door IS wegens het proberen verkopen van sigaretten.

Verzoeker was namelijk naar de markt ('souk Al Sharin') gegaan om er sigaretten te kopen, met het idee deze in zijn wijk door te verkopen.

Op de motivering van het CGVS dat het bevreemdend zou lijken dat er tijdens de bezetting van IS nog sigaretten te koop waren in Mosul, wenst verzoekende partij op te merken dat er een groot aanbod was hiervan op de 'zwarte markt'.

Verscheidene verboden producten werden op de zwarte markt gekocht en verkocht, o.a. ook sigaretten.

(...)

Verzoeker werd echter door IS gearresteerd en hij werd hiervoor ook één week vastgehouden.

Hij werd later dan vrijgelaten, onder de voorwaarde dat hij het nooit meer zou doen.

Echter vluchtte verzoeker toen weg uit Mosul, omwille van het feit dat hij zag dat mensen die ooit door IS gearresteerd blijvend geïnterviewd werden door hen om mee te gaan strijden.

Iedereen die ook zelfs maar éénmaal door IS werd gearresteerd, bleef gecontroleerd worden en werd uiteindelijk meegenomen, zonder ooit nog teruggezien te worden.

Verzoeker wenste deze situatie niet af te wachten en is met zijn gezin uit Mosul gevlucht.

(...)

Verder motiveert het CGVS dat verzoekende partijen niet kunnen overtuigen dat burgers in Mosul dienden achter te blijven en dat enkel politieagenten Mosul verlieten.

Verzoekende partijen wensen hierbij op te merken dat toen IS naar Mosul trok, heel veel burgers gevlucht zijn naar Koerdistan en ook door de Koerden werden binnengelaten.

Echter, wegens de grote influx aan vluchtelingen, hebben de Koerdische autoriteiten de grens gesloten en werd niemand meer doorgelaten, ook geen gezinnen met kinderen.”

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus volharden verzoekers dat zij afkomstig zijn van de Iraakse stad Mosul voeren zij navolgend verweer:

“Zo houdt het CGVS onvoldoende rekening met verzoekers verklaringen omtrent het begin van de inname van Mosul door IS.

Het Commissariaat- Generaal oordeelt verkeerdelijk dat hun verklaringen ingestudeerd overkomen.

Zij maakt een nogal kort door de bocht zijnde redenering, dat wat zij wel degelijk juist kunnen verklaren, als ingestudeerd beschouwd wordt.

(...)

Ook heeft eerste verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS verschillende zaken getekend, teneinde dit beter te kunnen situeren.

Zo heeft hij duidelijk zijn dorp kunnen tekenen, alsook de situering van de school t.o.v. het huis.

Dat hiermee onvoldoende rekening werd gehouden door het Commissariaat- Generaal.

(...)

Verzoekende partijen wensen verder ook nog te benadrukken dat de situatie in Mosul nog steeds niet veilig is.

Zo verwijzen zij naar het recent EASO rapport van maart 2019 waarin het volgende staat vermeld: [...]

Dat uit het geciteerde EASO rapport duidelijk blijkt dat de veiligheidssituatie in Mosul nog niet van dien aard is dat er geen grondig onderzoek naar de nood aan subsidiaire bescherming dient te gebeuren.

Dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat dit gebeurd is.

Het Commissariaat- Generaal schendt hiermee het zorgvuldigheidsbeginsel.

De bestreden beslissing dient vernietigd te worden.”

Beoordeling

2.2.1. Het evenredigheidsbeginsel, vorm van het redelijkheidsbeginsel, is in onderhavige procedure niet aan de orde. Het komt de commissaris-generaal in het kader van zijn declaratieve opdracht en de Raad in het kader van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze belangen jegens de belangen van het onthaalland ressorteert derhalve niet onder deze declaratieve bevoegdheid.

2.2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.3. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, “*Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*”, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, “*Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*”, 2009, “<http://curia.europa.eu>”).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, “*Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*”, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoekers in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

2.2.4. Wat betreft de (niet onderbouwde) opgeworpen schending van artikel 6 van het EVRM dient te worden vastgesteld dat artikel 6 van het EVRM niet van toepassing is op beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (GwH 27 mei 2008, nr. 81/2008; RvS 13 december 2011, nr. 216.638).

2.2.5. Verzoekers voeren aan dat zij uit Mosul afkomstig zijn en dienden te vluchten omwille van de overname van Mosul door Islamitische Staat (IS) in 2014.

Inzake hun relaas dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekers in het verzoekschrift een aantal elementen aangeven die zij bij verweerder hebben toegevoegd of verzwegen. Van verzoekers, die beweren te vrezen voor hun leven en veiligheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vragen, mag worden verwacht dat ze alle elementen ter ondersteuning van hun verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengen, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van het vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Het feit dat ze omtrent elementen van hun relaas aangeven dat ze hieromtrent niet de waarheid vertelden, dit na confrontatie met een negatieve beslissing, is een negatieve indicatie voor hun geloofwaardigheid.

Verzoekers volharden dat ze van Mosul afkomstig zijn en aan IS ontsnapten. Te dezen blijkt echter hun herkomst uit Mosul niet aannemelijk. De Raad stelt vast dat verzoekers geen concreet verweer voeren tegen de vaststellingen in de bestreden beslissingen die hieromtrent motiveren dat:

- verzoeker niet weet welke Arabische stammen in Mosul eerder pro- en contra-IS waren (NPO, p. 8); de verduidelijking in het verzoekschrift omtrent de Tai-stam en de emirs betreffen *post factum* verklaringen die geen afbreuk doen aan de bestreden motivering;
- verzoeker weet niets over de leiders van IS in Mosul;
- verzoeker kan geen informatie geven over de IS-strijders in Mosul en evenmin weergeven wat de bevolking over IS vertelde;
- verzoeker legde incoherente verklaringen af over een school die recent vlakbij zijn huis in Mosul zou zijn gebouwd;
- verzoekster legde incoherente verklaringen af over de scholen in Mosul onder IS en kon geen eenduidige en gedetailleerde verklaringen afleggen over het onderwijs, een belangrijk aspect van het dagdagelijkse leven in Mosul, hierbij mede in acht genomen dat één kind schoolliep in Mosul;
- verzoekers verklaringen inzake de personen die vluchtten voor IS stemmen niet overeen met de landeninformatie;
- de verklaringen van verzoekers over hun schijnbaar probleemloze vertrek uit Mosul zijn strijdig met de informatie over de veelheid aan checkpoints;
- verzoekers vermelden precies dezelfde details (explosie in de Pepsi fabriek, waarna het leger vluchtte en Mosul in handen was van IS) en de door verzoeker gegeven informatie is publiek welbekend zodat deze informatie niet kan opwegen tegen de gebrekkige informatie die verzoekers konden geven over het dagelijks leven onder IS;
- de door verzoekers aangehaalde vluchtwijze is niet geloofwaardig is, onder meer omwille van de tegenstrijdige en onduidelijke verklaringen inzake het voertuig waarin zij Mosul verlieten;
- de verklaringen die verzoeker in Oostenrijk aflegde over de reisweg stemmen in het geheel niet overeen met wat verzoeker in België verklaarde, onder meer inzake het verblijf in het Khazir-kamp en het verblijf van drie maanden zonder problemen in Dohuk;
- verzoeker heeft in Oostenrijk volledig andere verklaringen afgelegd over de redenen voor het vertrek uit Irak, namelijk dat hij Mosul verliet omdat IS hem meermaals met de dood bedreigde omdat hij weigerde met hen te strijden en dat IS hun huis had geconfisqueerd en huur eiste;
- verzoeker verklaarde in Oostenrijk ook meermaals dat hij en zijn familie in Irak geen persoonlijke bedreigingen of vervolgingen hebben ondergaan en verwees naar economische motieven voor het vertrek uit Irak;
- verzoekers verklaringen in België inzake de verkoop van sigaretten dermate onwaarschijnlijk zijn zodat duidelijk is dat de aangehaalde vervolgingsfeiten niet plaatsvonden, onder meer omdat (i) verzoeker thuis \$9.500 ter beschikking had maar alsnog het risico zou hebben genomen om sigaretten te verkopen, (ii) verzoekers echtgenote niet spontaan op de hoogte werd gesteld van verzoekers arrestatie door zijn familie en verzoekers echtgenote niet weet of verzoekers familie hem is gaan zoeken bij IS;
- het niet geloofwaardig is dat verzoekers neef door IS werd ontvoerd en vermoord ingevolge verzoekers tegenstrijdige verklaringen;
- verzoekers verklaringen over de bedreigingen die hij vóór de komst van IS naar Mosul zou hebben ontvangen, zijn ongeloofwaardig;
- verzoekers verklaringen inzake zijn Turkmeense achtergrond en discriminatie zijn niet aannemelijk;
- verzoekers algemene geloofwaardigheid wordt aangetast wordt door ongeloofwaardige verklaringen over zijn documenten, familie en schoonfamilie en asielprocedure in Oostenrijk;
- de verklaringen van verzoekers over families, die nog in Mosul zouden verblijven, zijn niet geloofwaardig;

- verzoeker trachtte de beslissing te verbergen die hij in Oostenrijk kreeg en tijdens het gehoor deed hij daarenboven eerst nog een poging om te ontkennen dat hij een VIB in Oostenrijk had gedaan;
- verzoekers voeren geen concrete betwisting inzake de motivering omtrent de neergelegde documenten.

Deze vaststellingen vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent en blijven, aangezien ze niet concreet worden betwist, onverminderd overeind.

De loutere herhaling in het verzoekschrift dat verzoeker wel degelijk sigaretten verkocht op de zwarte markt kan omwille van bovenstaande vaststellingen niet worden aangenomen. Indien verzoeker wel degelijk sigaretten heeft verkocht op de zwarte markt tijdens de bezetting door IS kan van verzoeker, de voorgaande vaststellingen mee in overweging genomen, een veel diepgaandere kennis worden verwacht over het functioneren van IS en de gevolgen voor de bevolking. Hetzelfde geldt voor de herhaling van zijn arrestatie door IS voor één week.

Gelet op de devolutieve werking van het beroep volstaan voorgaande elementen om te besluiten dat verzoekers niet aannemelijk maken dat ze in Mosul verbleven ten tijde van de inval en bezetting door IS, bijgevolg kan ook geen geloof gehecht worden aan het voorgehouden feitenrelaas.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging hebben in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat zij niet voldoen aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.6. Verzoekers beroepen zich op artikel 48/4 inzake de subsidiaire beschermingsstatus.

De beslissingen luiden inzake de subsidiaire bescherming als volgt:

“De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet betwist dat u over de Iraakse nationaliteit beschikt en oorspronkelijk afkomstig bent uit Mosul, noch dat u daar geboren en getogen bent. Het is evenwel een feit van algemene bekendheid dat vele Irakezen binnen Irak verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland) en doorheen hun levensloop op duurzame wijze in meerdere regio's van Irak hebben verbleven. De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de meest recente plaats van eerder verblijf of de meest recente regio van herkomst.

*Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Irak regionaal significant verschillend is (zie **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), en het gegeven dat vele Irakezen binnen Irak om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Iraakse nationaliteit of de algemene situatie in uw oorspronkelijke regio van herkomst, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Irak.*

De nood aan subsidiaire bescherming moet immers in de eerste plaats getoetst worden aan de meest recente plaats van waar u voorafgaand aan uw vertrek uit Irak feitelijk en duurzaam verbleven heeft, en dus niet ten aanzien van de plaats(en) waar u ooit in het verleden verbleven heeft, maar waar u (al dan

niet op vrijwillige basis) de banden mee verbroken heeft. Immers, indien blijkt dat u vóór uw vertrek uit Irak geruime tijd in een andere regio dan uw oorspronkelijke regio van herkomst verbleven heeft, zich er gevestigd heeft of er een duurzaam verblijf heeft gekend, dan dient deze regio bestempeld te worden als de relevante regio van herkomst die het ijkpunt moet vormen bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Er kan in voorkomend geval immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat deze regio, en niet uw geboorteregio, uw regio van bestemming zal zijn bij een eventuele terugkeer naar Irak (zie **EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/EU)- A judicial Analysis- december 2014**, pag. 25-26, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,LEGALPOLICY,,,5a65c4334,0.html>). Bovendien bent u er hoe dan ook toe gehouden om duidelijkheid te verschaffen over uw opeenvolgende verblijfplaatsen binnen Irak, zelfs al betreft het plaatsen waar u niet noodzakelijk op een duurzame wijze verbleven heeft, dit opdat het CGVS minstens op correcte en betrouwbare wijze kan bepalen of één van deze plaatsen van eerder verblijf in uw hoofde desgevallend als een veilig, toegankelijk en redelijk intern vestigingsalternatief kan worden aangemerkt. Het spreekt dan ook voor zich dat al uw eerdere verblijfplaats(en) vóór uw beweerde vertrek uit Irak, en de omstandigheden waarin u er verbleven heeft wezenlijke aspecten betreffen bij het beantwoorden van de vraag of u een nood aan subsidiaire bescherming kan doen gelden.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u vóór uw komst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw plaatsen van eerder verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u een nood heeft aan subsidiaire bescherming. Rekening houdend met de hierboven geschetste Iraakse context, en de vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat u tot uw beweerde datum van vertrek in Mosul heeft verbleven, kan er namelijk van uitgegaan worden dat u elders, hetzij in Irak, hetzij in een derde land, bescherming heeft gevonden. Bijgevolg kan er in uw hoofde niet besloten worden tot een nood aan bescherming zoals bepaald in art. 48/4, § 2 onder c van de Vreemdelingenwet.”

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Er moet rekening worden gehouden met de feitelijke toestand, dit is de toestand in de regio waar de aanvrager in het land van herkomst feitelijk heeft verbleven.

Hoger werd vastgesteld dat verzoekers niet aannemelijk maken dat ze ten tijde van de inval en de bezetting van Mosul door IS aldaar aanwezig waren. Verzoekers maken omwille van de hogere vaststellingen aldus zelf het bewijs van dergelijk verband met hun persoon onmogelijk zodat de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekers voor hun komst naar België te speculeren of over de vraag of verzoekers afkomstig zijn uit een regio waar geen risico in de zin van artikel 48/5 § 3 van de Vreemdelingenwet aanwezig is.

De Raad omwille van de hogere vaststellingen enkel afleiden dat verzoekers zelf menen dat er in hun werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien december tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS